Botet i Sisó: ‘Lo Geronès' i les Bases de Manresa

Joaquim Botet i Sis Foto: Arxiu.

Enguany es commemora el centenari de la mort d'un gironí il·lustre: Joaquim Botet i Sisó. Havia nascut a la ciutat de Girona l'any 1846, on moriria l'any 1917. La seva trajectòria professional, cultural i política fou d'una extraordinària dimensió que no es correspon amb l'important desconeixement ciutadà que sobre la seva figura existeix en l'actualitat. Botet fou un veritable esperit renaixentista des de molts punts de vista: implicat profundament en la societat del seu temps, exercí de periodista, historiador, geògraf, arqueòleg i numismàtic, i és autor de notables obres sobre Girona i les seves comarques. Fou un element fonamental, durant tres dècades, en la Comissió Provincial de Monuments i un dels historiadors amb més projecció arreu de Catalunya d'entre la colla que constituïren la denominada Escola Històrica de Girona. Va redactar el capítol sobre la província de Girona de la monumental Geografia General de Catalunya dirigida per Francesc Carreras i Candi. Així mateix, participà activament en la creació i posterior impuls de l'Asociación Literaria de Gerona (1872-1901) i de la Revista de Gerona (1875-1895). Ocupà càrrecs en la política local: diputat provincial (1882-1888) i regidor de l'Ajuntament de Girona (1894-1897).

Sorprèn, doncs, que amb aquesta dilatada trajectòria pública i intel·lectual, Botet representi una mínima referència entre la ciutadania gironina –i catalana–, associada sovint amb un carrer que porta el seu nom a la ciutat de Girona. Per tal de procurar pal·liar aquest oblit històric, i tot aprofitant l'efemèride del centenari l'Institut d'Estudis Gironins i el Museu d'Història de Girona estan oferint un cicle de conferències que se celebren a la Biblioteca Carles Rahola de Girona, i on s'analitza la figura de Botet i Sisó des de les seves múltiples facetes i activitats.

Amb tot, ara i aquí, volem vincular el centenari de Botet amb la commemoració d'una altra efemèride que celebrem aquests dies: els 125 anys de les Bases de Manresa, aprovades a la capital del Bages l'any 1892. En el context de les primers manifestacions de catalanisme polític, apareixia el 7 d'abril de 1894 a la ciutat de Girona el periòdic Lo Geronès, editat com a portaveu del Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca, entitat fundada a la mateixa casa de Joaquim Botet i Sisó l'11 de febrer de 1894, i on s'instal·là, també, la redacció del periòdic. Botet i Sisó utilitzà Lo Geronès per formular els seus postulats en el si del catalanisme. El periòdic seguia una línia editorial fidel al catalanisme definit a les Bases de Manresa i contrària a l'organització unitària i uniformista de l'Estat: “Una de les formes més repulsives d'aquesta organització en la seva decrepitut y decadència es lo caciquisme.” Les Bases de Manresa foren redactades amb la voluntat de concretar l'ideari d'un futur poder autònom regional. La delegació gironina estava formada per Joan B. Ferrer, Joaquim Riera i Beltran, Enric Claudi Girbal i Joaquim Botet i Sisó. El projecte de les Bases de Manresa procurava facilitar una estratègia propagandística impulsada per la Unió Catalanista.

El primer número de Lo Geronès inseria un article de Joaquim Botet i Siso que amb el títol Clá y català expressava les intencions del projecte polític i la importància de la comunicació: “Fundat lo Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca, pera reivindicar la personalitat y los drets de Catalunya y defensar sos interessos morals, polítics y materials per tots los medis que las lleys permetin, era natural y consegüent que procurés lo

més aviat possible valerse de la estampa, que es sens dupte al present lo medi més poderós y més eficaç pera difundir las ideas y pera mourer á l'opinió del públich. A això respon la sortida d'aquest setmanari."

La relació de Joaquim Botet i Sisó amb el periodisme respon, sens dubte, a una pràctica característica de finals del segle XIX i inicis del segle XX i que consistia en utilitzar la premsa com un vehicle transmissor d'una ideologia o d'un projecte polític determinat. La funció del periodista era eminentment doctrinària i apologètica, i estava al servei d'un ideal que calia transmetre. Era l'època de predomini absolut de la premsa d'opinió, però que estava a les portes d'entrar en un procés de recessió o, si més no, en el moment de compartir l'estadi periodístic amb un nou model generat des de lògiques capitalistes.

Set anys després de la desaparició de Lo Geronès, i un any abans de la mort de Botet i Sisó, apareixia, el 13 de febrer de 1916, un periòdic que es presentava a l'estadi de la premsa com a successor d'aquell i amb el nom d'El Gironès, defensava els interessos de la Lliga Regionalista i actuava com a portaveu del Centre Catalanista de Girona.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 08-05-2017 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1136465-botet-i-siso-lo-gerones-i-les-bases-de-manresa.html